Lietas arhīva Nr. CA-0221-23
ECLI:LV:LAAT:2023:1102.C26106122.7.S

Latgales apgabaltiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē 2023. gada 2. novembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Ludmila Mežale, tiesneses Valentīna Sokolova un Silvija Vasiļevska, ar tiesas sēdes sekretāri Daci Somu,

piedaloties prasītājas pārstāvei zvērinātai advokātei Andrai Bērzkalnei un atbildētājas pārstāvim /pers. B/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē videokonferences režīmā *Cisco Webex* videokonferenču platformā civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "A2 LV" prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "ACM Projekts" par parāda piedziņu sakarā ar SIA "ACM Projekts" apelācijas sūdzību par Rēzeknes tiesas 2023. gada 2. maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja SIA "A2 LV" cēla tiesā prasību pret atbildētāju SIA "ACM Projekts" un lūdza tiesu piedzīt no atbildētāja parādu 3069 *euro*, ko veido pamatparāds 2750 *euro*, likumiskie nokavējuma procenti 279 *euro,* parāda atgūšanas izmaksas 40 *euro,* nosakot tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus, kā arī lūgts piedzīt par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus.

Prasījums pamatots ar Civillikuma 1., 1427., 1428., 1432., 1433., 1434., 1435., 1537., 1587., 1652.,1668.9, 1756., 1757., 1759., 1765., 1811., 1812., 1838., 2222., 2223. pantu, Komerclikuma 393.panta pirmo daļu, 395.panta pirmo daļu un ar starp pusēm 2019. gada 31. maijā noslēgto līgumu par būvuzraudzību objektā– /Nosaukums/.

[1.1] Puses – prasītāja kā izpildītāja un atbildētāja kā pasūtītāja– 2019. gada 31. maijā noslēdza līgumu Nr. /numurs/, saskaņā ar kuru prasītāja apņēmās veikt būvuzraudzību objektā /Nosaukums/ atbilstoši darba uzdevumam (līguma 1.pielikums).

Prasītājas rīcībā nav abpusēji parakstīta līguma oriģināla, jo līgums noslēgts starp klātneesošiem līdzējiem, nosūtot parakstītu līgumu ieskanētā veidā e-pastā. No 2019. gada 10. jūnija un 2019. gada 13. jūnija e-pasta sarakstes starp prasītāja pārstāvi /pers. F/ un atbildētājas grāmatvedi /pers. G/ redzams, ka puses vienojušās par nolīgtās atlīdzības apmēru – 125 *euro* dienā, starp pusēm nav bijusi diskusija par līguma būtiskajām sastāvdaļām.

[1.2] 2019. gada 22. jūnijā parakstīts būvdarbu objekta – /Nosaukums /– pabeigšanas akts (objektam, nevis starp pusēm), un 2019. gada 30. jūlijā (ar papildinājumiem 2019. gada 5. decembrī) būvinženieris /pers. F/ sastādījis būvdarbu uzraudzības pabeigšanas atskaiti, kas 2019. gada 5. decembrī iesniegta valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" projektu vadītājam.

[1.3] Atbilstoši Civillikuma 1652., 1756 un 1759. panta 1. punktam par rēķina samaksas kavējumu par laiku no 2021. gada 20. janvāra līdz 2022. gada 30. aprīlim, prasītāja aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus 279 *euro*, bet saskaņā ar Civillikuma 1669.^{9}pantu - parāda atgūšanas izdevumus 40 *euro*.

[2] Atbildētāja prasību neatzīst pilnībā un pauž nostāju, ka vienošanās starp pusēm netika panākta un līgums nav parakstīts. Taču ir gatava norēķināties ar prasītāju par būvuzraudzības pakalpojumu no 2019. gada 21. maija līdz izpildes beigām 2200 *euro* kopsummā (par 22 dienām, 100 *euro* dienā), ja prasītāja iesniegs visus prasītos dokumentus par pieļautajiem pārkāpumiem objektā un atmaksās atbildētājai tās samaksātos līgumsodus 800 *euro*, pie kuru piemērošanas vainojams ir prasītājas būvuzraugs /pers. F/.

Būvuzraudzības pakalpojumu sniegšanai 2019. gada 31. maijā /pers. F/ nodibināja SIA "A2 LV", starp kuru un atbildētāju tika uzsāktas sarunas par līgumattiecību nodibināšanu, lai objekta būvdarbu laikā valsts akciju sabiedrībai „Latvijas Valsts ceļi" tiktu sniegts būvuzraudzības pakalpojums, bet vienošanās starp pusēm panākta netika.

Atbildētāja nenoliedz, ka darbi objektā ir pabeigti, bet norāda, ka prasītāja pakalpojumu sniedza nekvalitatīvi, neievēroja noteiktos termiņus, neatradās objektā, nereģistrējās sistēmā „Begin".

[3] Ar Rēzeknes tiesas 2023. gada 2. maija spriedumu prasība apmierināta daļēji.

No atbildētājas prasītājas labā piedzīts parāds par sniegtajiem pakalpojumiem 2200 *euro*, likumiskie nokavējuma procenti par laiku no 2021. gada 21. janvāra līdz 2022. gada 30. aprīlim 223,74 *euro* un parāda atgūšanas izmaksas 40 *euro*, kopā 2463,74 *euro*.

Tāpat prasītājas labā proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram piedzīta samaksātā tiesas izdevumu daļa 286,92 *euro* un ar lietas vešanu saistītie izdevumi 369,56 *euro*, nosakot tiesības saņemt likumiskos astoņus procentus gadā no ar spriedumu kopā piedzītās – 3120,22 *euro* summas par laiku no dienas, kad beidzies tiesas noteiktais sprieduma labprātīgas izpildes termiņš, līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

No atbildētājas valsts labā piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai 5,62 *euro*.

Prasība daļā par parāda par sniegtajiem pakalpojumiem 550 *euro* un likumisko nokavējuma procentu 55,26 *euro* piedziņu noraidīta.

Spriedumā norādīts šāds pamatojums.

[3.1] Lietā iesniegts 2019. gada 31. maija līguma Nr. /numurs/ starp prasītāju un atbildētāju projekts, kurā prasītājam, kura vienīgais valdes loceklis un patiesais labuma guvējs ir /pers. F/, par atlīdzību paredzēts veikt būvuzraudzību objektā /Nosaukums/, atbilstoši darba uzdevumam. Prasītāja norāda un to apstiprina arī atbildētāja, ka abpusēji parakstīta līguma oriģināla nav, puses līgumu nav parakstījušas.

Strīds lietā faktiski pastāv tikai par darba izpildes atlīdzības apmēru par prasītāja nostrādātajām 22 darba dienām. Proti, vai atlīdzība ir 125 *euro* dienā, jeb 2750 (125 x 22) *euro* par 22 darba dienām, kā to uzskata prasītājs, vai arī tā ir 100 *euro* dienā, jeb 2200 (10 x 22) *euro* par 22 darba dienām, kā to uzskata atbildētājs.

Tiesa secināja, ka puses vienojās par samaksu 100 *euro* dienā.

Tiesa nepiekrita, ka 2019. gada 10. jūnija un 2019. gada 13. jūnija e-pasta sarakste starp prasītāja pārstāvi /pers. F/ un atbildētāja grāmatvedi /pers. G/ apstiprina pušu vienošanos par atlīdzības apmēru 125 *euro* par katru darba dienu.

Tiesa atzina, ka līguma projektu sastādījusi atbildētāja grāmatvede, līguma projektā ierakstījusi to atlīdzības summu, kuru viņai norādījis prasītājs.

[3.2] 2019. gada 22. jūnijā parakstīts būvdarbu pabeigšanas akts un 2019. gada 30. jūlijā (ar papildinājumiem 2019. gada 5. decembrī) būvinženieris /pers. F/ sastādījis būvdarbu uzraudzības pabeigšanas atskaiti, kas 2019. gada 2. augustā iesniegta valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" projektu vadītājam.

2020. gada 30. jūlijā parakstīts gala novērtējuma akts par darbu līgumā.

[3.3] Ja atbildētāja samaksāja līgumsodus, kas sākotnēji piemēroti AS „Ceļuprojekts" par /pers. F/ pieļautajiem pārkāpumiem ceļu būvuzraudzības procesā, tad tā atzīst savu dalību attiecīgajā tiesiskajā darījumā.

Tādā veidā lietā atzīstams, ka starp pusēm noslēgts mutisks līgums un atbildētājam saskaņā ar Civillikuma 1488. pantu, ir pienākums maksāt prasītājam atlīdzību par paveikto darbu par 22 darba dienām 100 *euro* par katru darba dienu, jeb 2200 *euro*. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96. panta piekto daļu par šo atlīdzības apmēru un prasītājas nostrādāto darba dienu skaitu strīds starp pusēm nepastāv.

[3.4] Saskaņā ar Civillikuma 1509. pantu starp pusēm noslēgtais mutiskais līgums daļā par atlīdzības apmēru iztulkojams tam par ļaunu, kurš attiecīgā gadījumā ir kreditors un kuram tādēļ vajadzēja izteikties skaidrāk un noteiktāk, tajā skaitā, pirms darbu izpildes spert nepieciešamos soļus rakstveida līguma noslēgšanai.

[3.5] Prasība pārējā daļā par parāda par sniegtajiem pakalpojumiem 550 *euro* (2750 – 2200) *euro* apmērā piedziņu noraidāma.

[3.6] Atbildētāja nav ievērojusi Civillikuma 1828. panta prasības, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Atbildētāja ir pieļāvusi nokavējumu, t.i., prettiesīgi novilcinājusi saistības izpildīšanu, jo saskaņā ar Civillikuma 1652. panta 3. punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai ar līgumu.

Atbilstoši Civillikuma 2223. pantam tiklīdz pasūtījums izpildīts un atzīts par labu, pasūtītājai (atbildētājai) jāsamaksā uzņēmējai (prasītājai) norunātā maksa. Šajā gadījumā atbildētāja nav veikusi savu no uzņēmuma līguma izrietošo saistību izpildi, proti, nav veikusi rēķina samaksu, tādējādi pieļaujot nokavējumu.

[3.7] Atbildētājas samaksātā līgumsoda ieskaits nesamaksātajā atlīdzībā par darbu veikšanu nav piemērojams, jo pretprasība par tā izdarīšanu nav celta, tiesa to pēc savas iniciatīvas ieskaitīt parāda dzēšanā nav tiesīga.

[3.8] Atbildētāja savas saistības laicīgi nav izpildījusi un viņai ir jāmaksā likumiskie procenti, jo starp pusēm procenti nav nolīgti.

2020. gada 21. decembra rēķinā tā apmaksas termiņš nav noteikts. Saskaņā ar Civillikuma $1668.^2$panta pirmās daļas 1. punktu pienākums izpildīt līgumā par pakalpojuma sniegšanu noteikto saistību atbildētājam bija trīsdesmit dienu laikā pēc rēķina saņemšanas dienas. Proti, atbildētāja pienākums norēķināties par prasītāja sniegtajiem pakalpojumiem bija līdz 2021. gada 20. janvārim (ieskaitot).

Prasība par likumisko nokavējuma procentu piedziņu apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 223,74 *euro* par laika periodu no 2021. gada 21. janvāra līdz 2022. gada 30. aprīlim, t.i., par 464 dienām (8/100/365 x 2200 *euro* x 464 dienas).

Prasība pārējā daļā par likumisko nokavējuma procentu 55,26 (279 – 223,74) *euro* piedziņu noraidāma.

Par laiku pēc 2022. gada 30. aprīļa un līdz sprieduma taisīšanai likumiskie nokavējuma procenti nav nosakāmi, jo prasītājs šādu prasību nav cēlis, savukārt tiesa vadās no Civilprocesa likuma 192. panta prasībām, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

[3.9] Saskaņā ar Civillikuma $1668.^9$pantu, par nokavētu maksājumu līgumā par pakalpojuma sniegšanu atbildētājam, bez īpaša atgādinājuma, ir iestājies pienākums maksāt prasītājam parāda atgūšanas izmaksas 40 *euro*. Turklāt parāda atgūšanas izmaksu samaksa neatbrīvo parādnieku no pienākuma atlīdzināt visus zaudējumus, kādus kreditors cietis, ieskaitot izdevumus prāvai.

[4] Atbildētāja iesniedza apelācijas sūdzību par Rēzeknes tiesas 2023. gada 2. maija spriedumu, norādot, ka spriedumam piekrīt tikai daļēji, tas ir tikai tiesas noteiktajam būvuzraudzības pakalpojuma atlīdzības apmēram 100 *euro* par darba dienu. Pārējā daļā atbildētāja nepiekrīt tam un to pārsūdz norādot šādus apsvērumus.

[4.1] SIA "A2 LV" juridiskas personas statusu ir ieguvusi 2019. gada 31. maijā un saskaņā ar normatīvo aktu prasībām komerctiesību jomā ar šo datumu personai ir tiesību un rīcībspēja.

No Būvdarbu uzraudzības pabeigšanas atskaites redzams, ka SIA "A2 LV" būvuzraudzības pakalpojumus ir sniegusi no 2019. gada 31. maija līdz 2019. gada 21. jūnijam, tas kopā 14 (četrpadsmit) darba dienas. To, ka prasītāja pakalpojumu veiks četrpadsmit dienas apliecina arī e-pasta izdruka – aprēķinā ir norādītas 14 darba dienas.

No lietas materiāliem konstatēts, ka SIA A2 LV būvuzraugs 2019. gada 12. jūnijā objektā neatrodas, tātad neveica savus pienākumus un šī darba diena nav apmaksājama.

[4.2] Būvuzraudzības dokumentu neiesniegšana kavē pieņemšanas – nodošanas akta parakstīšanu un apmaksas veikšanu par sniegto būvuzraudzības pakalpojumu.

To, ka atbildētāja risināja situāciju par prasītājas sniegto būvuzraudzības pakalpojumu, cita starpā apliecina arī zvērinātas advokātes Ineses Miķelsones atbilde uz prasītājas iesniegto pirmstiesas brīdinājumu, kurā ir minēts par papildus prasītajiem un būvuzrauga /pers. F/ neiesniegtajiem dokumentiem.

Pēc pieņemšanas – nodošanas akta un rēķina saņemšanas no prasītājas, atbildētāja informēja prasītāju, ka būvuzraudzības pakalpojuma sniegšanas laikā viņš ir pieļāvis virkni pārkāpumu, par kuriem ir piemēroti līgumsodi 800 *euro,* kurus atbildētāja ir samaksājusi.

[4.3] Tiesa neizvērtēja faktu, ka prasītāja kā galveno pierādījumu ir iesniegusi Līguma Nr. /numurs/ ar pielikumu apliecinātu kopiju, kurā ir redzams SIA "ACM Projekts" valdes locekļa paraksts, bet tiesas sēdes laikā tika noskaidrots, ka starp pusēm rakstiski nav bijis noslēgts būvuzraudzības pakalpojumu sniegšanas līgums.

Tātad var secināt, ka prasītāja (sūdzībā- atbildētāja) jau no paša sākuma ir veikusi apzinātas darbības, lai ar viltu piespiestu atbildētāju izmaksāt atlīdzību par kuru puses nebija vienojušās.

[4.4] Ievērojot to, ka tikai ar tiesas spriedumu tika noteikta prasītājai izmaksājamā darba dienas atlīdzības summa, nevar uzskatīt, ka atbildētāja ir vainojama pie saistību izpildījuma nokavējuma.

Līdz ar to atbildētāja nepiekrīt tiesas spriedumam par likumisko nokavējuma procentu piedziņu, skaitot no 2021. gada 21. janvāra līdz 2022. gada 30. aprīlim.

[4.5] Atbildētājas ieskatā tiesa nepamatoti atsaucas uz Civillikuma 2223. pantu. Šajā gadījumā nav nozīmes tam, ka ir parakstīts objekta pieņemšanas – nodošanas akts, jo tas attiecas uz pakalpojumu līgumu starp VAS "Latvijas Valsts ceļi" un AS "Ceļuprojekts", nevis uz līgumattiecībām starp pusēm. Atbildētāja nav parakstījusi prasītājas iesniegto pieņemšanas – nodošanas aktu, jo neatzīst, ka pasūtījums ir izpildīts labi.

[4.6] Pamatojoties uz minētajiem apsvērumiem, atbildētāja lūdz tiesu izskatīt lietu pēc būtības un atcelt spriedumu daļā, t.i.,

1) no atbildētājas prasītājas labā piedzenamo summu 2200 *euro*;

2) prasītājai apmaksājamo ar būvuzraudzības pakalpojuma sniegšanu saistīto dienu skaitu;

3) likumisko nokavējuma procentu piedziņu par laika periodu no 2021.gada 21.janvāra līdz 2022.gada 30.aprīlim.

[5] Prasītāja iesniedza pretapelācijas sūdzību par minēto spriedumu daļā, ar kuru prasība ir noraidīta, norādot šādus apsvērumus.

[5.1] Kaut arī prasītāja neapstrīd, ka tās rīcībā nav abpusēji parakstīta līguma oriģināla, tomēr tajā ir ietverta pušu vienošanās par atlīdzības apmēru 2750 *euro*, ko tiesa nav vērtējusi. Šādu pušu savstarpējo vienošanos apstiprina:

- prasītājas 2019. gada 10. jūnija e-pasta izdruka ar atbildētājas grāmatvedi (atsaucoties uz mutisku vienošanos ar atbildētājas pārstāvi), kurā atbildētāja norāda uz kopējo samaksu 2750 *euro* jeb 125 *euro* dienā par 22 darba dienām;

- atbildētājas grāmatvedes 2019. gada 13. jūnija e-pasta izdruka arpievienoto līguma projektu par kopējo summu 2750 *euro*;

- atbildētāja nekad nav apstrīdējusi, ka bija vienojusies ar prasītāju par būvuzraudzības pakalpojuma sniegšanu;

- pēc līguma nosūtīšanas no atbildētājas netika saņemti jebkādi iebildumi par to, ka nosūtītajā līgumā būtu kļūdaini norādīta atlīdzības summa;

- prasītāja izrakstīja un nosūtīja atbildētājai 2020. gada 21. decembra rēķinu par kopējo summu 2750 *euro* un šo summu atbildētāja nekad nav apstrīdējusi, iebildumi nav izteikti arī 2021. gada 10. marta atbildē uz pirmstiesas brīdinājumu.

Tāpat maz ticams, ka atbildētāja pieļautu prasītājas darba izpildi, ja par to nebūtu noslēgta vienošanās vismaz par atlīdzības apmēru.

Pie šādiem apstākļiem nepastāv pamats uz lietas faktiskajiem apstākļiem attiecināt Civillikuma 1509. pantu. Tiesa nepamatoti noteikusi atlīdzību 2200 *euro*, nevis 2750 *euro*.

[5.2] Nepareizi nosakot pamatparādu 2200 *euro*, tiesa ir nepamatoti samazinājusi piedzenamo likumisko nokavējuma procentu apmēru. Tādējādi spriedums daļā par noraidīto likumisko nokavējumu procentu daļu ir nepareizs.

[5.3] Saskaņā ar Civilprocesa likumu 418. panta otrās daļas 3. punktu par jauniem prasījumiem nav uzskatāma procentu un pieaugumu pievienošana prasībai. Līdz ar to procentu pieaugums nav jauns prasījums, bet gan tiesvedības ietvaros esošā prasījuma precizējums.

Ņemot vērā prasītājas ilgstošo kavējumu rēķina apmaksā, ar pretapelācijas sūdzību prasītāja precizē prasījumu par likumisko nokavējuma procentu piedziņu, tas ir, saistībā ar procentu pieaugumu no 2022. gada 1. maija līdz šīs pretapelācijas sūdzības sagatavošanas datumam – 2023. gada 7. jūlijam, tas ir, par 433 dienām, kas ir 259,80 *euro* (8/100/365 x 2750 *euro* x 433 dienas).

Tādējādi, izskatot prasītājas pretapelācijas sūdzību, kopējais no atbildētājas piedzenamais likumisko nokavējumu procentu apmērs ir 538,80 *euro* par laika periodu no 2021. gada 21. janvāra līdz 2023. gada 7. jūlijam, tas ir, par 897 dienām.

[5.4] Pamatojoties uz minēto prasītāja lūdz tiesu:

1) skatīt pēc būtības apelācijas kārtībā pārsūdzētajā apjomā civillietu,

2) piedzīt no atbildētājas 3328,80 *euro*, ko veido pamatparāds 2750 *euro*, likumiskie nokavējuma procenti 279 *euro* apmērā par laika periodu no 2021. gada 21. janvāra līdz 2022. gada 30. aprīlim, likumisko nokavējuma procentu pieaugums 259,80 *euro* par laika periodu no 2022. gada 1. maija līdz 2023. gada 7. jūlijam, parāda atgūšanas izmaksas 40 *euro*.

3) piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus;

4) noteikt, ka prasītājai par laiku līdz sprieduma izpildes (izsoles) dienai ir tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 8% (astoņus procentus) gadā no neatmaksātās parāda summas.

[6] Prasītāja iesniedza paskaidrojumus, norādot, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota.

[6.1] Atbildētāja sūdzībā sniedz pretrunīgu informāciju par prasītājas sniegto darba apjomu. Proti, apelācijas sūdzībā (1.rindkopā) atbildētāja norāda, ka prasītāja ir sniegusi būvuzraudzības pakalpojumu no 2019. gada 31. maija līdz 2019. gada 21. jūnijam, kopā 14 darba dienas. Savukārt vēlāk – nākamajā rindkopā pēc 7. punkta – norāda, ka prasītāja ir sniegusi būvuzraudzības pakalpojumu 13 darba dienas laika periodā no 2019. gada 31.maija līdz 2019.gada 21.jūnijam.

Atbildētāja savos 2022. gada 4. jūlija paskaidrojumos par prasības pieteikumu norādīja, ka neapstrīd, ka prasītāja ir sniegusi būvuzraudzības pakalpojumus no 2019. gada 21. maija līdz saistību izpildei, un atbildētāja bija gatava vienoties par dienas atlīdzības summu 100 *euro* apmērā par 22 dienām, attiecīgi kopējā līguma summa sastādītu 2200 *euro*. Arī lietas izskatīšanas laikā atbildētāja neapstrīdēja attiecīgo dienu skaitu prasītājai sniegtajiem būvuzraudzības pakalpojumiem.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektajai daļai tiesa pamatoti konstatēja, ka starp pusēm nav strīda par prasītājas nostrādāto darba dienu skaitu, tas ir, par 22 darba dienām un šie apelācijas sūdzības argumenti nav vērtējami apelācijas instances tiesā, jo pirmās instances tiesā tie nemaz nav apspriesti.

[6.2] Atbildētāja nepamatotie izteikumi par līgumsoda 800 *euro* piemērošanu nav attiecināmi uz strīdus izskatīšanu. *Pirmkārt*, prasījums par līgumsoda piedziņu nav celts, kā to arī pamatoti secināja pirmās instances tiesa. *Otrkārt*, sūdzībā nav norādīts, kā izpaužas sprieduma nepareizība saistībā ar atbildētājas izteikumiem par līgumsodu.

[6.3] Atbildētāja apelācijas sūdzībā atzīst samaksu daļā par 100 *euro* dienā, bet neveic darbības, lai norēķinātos ar prasītāju. Šādos apstākļos ir konstatējama atbildētājas negodprātība. Līdz ar to nav pamatots apelācijas sūdzības arguments, ka izmaksājamā darba dienas atlīdzības summa tika noteikta tikai ar tiesas spriedumu.

[6.4] Konstatējot samaksas nokavējumu, prasītājai ir tiesības uz likumisko procentu piedziņu.

[7] Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis /pers. B/ uzturēja apelācijas sūdzību pēc tajā aprakstītajiem motīviem, lūdza prasību noraidīt pilnīgi.

Prasītājas pārstāve zvērināta advokāte Andra Bērzkalne apelācijas sūdzībai nepiekrita, uzturēja prasību un pretapelācijas sūdzību, pamatojoties uz tajā norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, tiesas kolēģija uzskata, ka prasība kā pamatota ir apmierināma.

[9] *Par līguma noslēgšanu*.

[9.1] Saskaņā ar Civillikuma 1403. pantu tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai. Tas ir tiesību subjekta gribas akts.

Tiesiskais darījums ir nozīmīgākais juridiskais instruments, kuru indivīdi, darbojoties privāto tiesību jomā, izmanto savu mantisko un nemantisko interešu īstenošanai. Iespēja brīvi veidot tiesiskās attiecības, noslēdzot tiesiskos darījumus, ir civiltiesībās valdošā privātautonomijas principa, kas sevī ietver arī līguma satura izvēles brīvību, būtiskākā izpausme.

Civillikuma izpratnē tiesiskie darījumi no formas viedokļa var būt: 1)mutiski; 2)noslēgti ar konkludentām darbībām; 3) noslēgti vienkāršā rakstiskā formā; 4)noslēgti notariālā formā vai citādi publiski apliecināti.

Šajā gadījumā prasītāja norāda, ka attiecībā uz uzņēmuma līguma klauzulu ir ievērota parasta mutiska forma. Savukārt, atbildētāja noliedz šāda līguma noslēgšanas faktu.

[9.2] Minētā sakarā tiesa konstatē, ka savos sākotnējos rakstveida paskaidrojumos atbildētāja norādīja, ka piekrīt norēķināties ar prasītāju par būvuzraudzības pakalpojumu no 2019. gada 21. maija līdz izpildes beigām 2200 *euro* kopsummā (par 22 dienām, 100 *euro* dienā). Taču apelācijas sūdzībā pilnīgi noliedz uzņēmuma līguma noslēgšanas faktu un precizē pakalpojuma sniegšanas laiku no 2019. gada 31. maija, nevis no 21. maija.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97. pantā noteikto pierādījumu novērtēšana ir izziņas process, kas ietver kā loģiskos, tā arī tiesiskos aspektus. Respektīvi, tiesa loģiski apsver un analizē pierādījumus, nosaka to ticamību un pieļaujamību, apvieno esošās ziņas vienotā pierādījumu sistēmā, noraida konkrētas versijas u.tml.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 104. pantu pušu paskaidrojumi ir pierādīšanas līdzeklis civilprocesā, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Līdz ar to konkrētajā situācijā liela nozīme ir pašas atbildētājas pārstāvja /pers. B/ paskaidrojumiem par uzņēmuma līguma noslēgšanu un reālo pakalpojumu sniegšanu.

Šai sakarā atbildētājas konkludentas darbības, kas izpaudās kā būvuzrauga /pers. F/ pielaišana un atrašanās būvobjektā, viņa piedalīšanas darba vadības apspriedēs, līgumsoda maksājumi, pie kuru piemērošanas atbildētājas skatījumā ir vainīgs būvuzraugs, nepārprotami norāda uz to, ka atbildētāja bez iebildumiem izteica akceptu uzņēmuma līguma noslēgšanai (*Civillikuma 1428.panta otrā daļa*).

Turklāt minētajā tiesiskajā regulējumā imperatīvi nav noteikts, ka uzņēmuma līgums obligāti noslēdzams rakstiskā formā.

Kā paredzēts Civillikuma 1432. pantā, kas klusējot vai noteikti izteic savu piekrišanu, tas ar to ir pieņēmis darbību ar visām tās tiesiskām sekām un nevar vairs vēlāk savu piekrišanu ierobežot. Savukārt atbilstoši šā likuma 1434. panta pirmajai daļai piekrišanu var dot ne vien pirms attiecīgās darbības, bet arī tad, kad to uzsāk un pat vēlāk, pēdējā gadījumā to sauc par apstiprinājumu.

Tādējādi, ja līguma dalībnieks piekritis līguma noteikumiem, tad minēto normu izpratnē viņš vai viņa mantinieks nevar bez jebkāda pamatota iemesla piekrišanu (apstiprinājumu) atsaukt, jo šāda rīcība būtu pretrunā ar civiltiesisko attiecību stabilitātes principu.

Turklāt, lietas izskatīšanas gaitā atbildētāja skaidroja, ka pakalpojums sniegts nekvalitatīvi, kas ir par pamatu pieņemšanas – nodošanas akta neparakstīšanai un atteikumam samaksāt atlīdzību.

Pamatojoties uz norādīto, tiesa atzīst, ka puses mutiski vienojās par būvuzraudzības pakalpojumu objektā /Nosaukums/.

[9.3] Nav izšķirošās nozīmes apstāklim, ka prasītāja iesniedza abu pušu parakstīta strīdus līguma kopiju. Šai sakarā atbildētāja kategoriski noliedz līguma parakstīšanas faktu.

Līdz ar to lietā pastāv strīds par pierādījuma patiesīgumu.

Var piekrist prasītājai, ka Civilprocesa likuma 111. pants strikti nenoteic pienākumu lietas dalībniekiem iesniegt rakstveida pierādījuma oriģinālu, tādēļ pats par sevi rakstveida pierādījuma oriģināla neesības fakts neliecina par procesuālo vai citu pārkāpumu.

Prasītāja paskaidroja, ka viņas rīcībā nekad nav bijis līguma oriģināls, tikai 2019. gadā jūnijā atbildētāja elektroniski nosūtīja prasītājai parakstīto līgumu.

Ievērojot minētos apstākļus, tiesa nevar pārliecināties par rakstveida pierādījumā ietverto ziņu atbilstību tiem faktiem un notikumiem, kuri bija fiksēti šajā pierādījumā. Pretrunīgs pierādījums nevar radīt pareizu, objektīvai realitātei atbilstošu priekšstatu par strīda faktiem, līdz ar to tias nevar būt pārliecinošs.

Tādējādi, šajā gadījumā pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka līdzēji nav noslēguši līgumu rakstiskā formā, jo iesniegta līguma kopija nav izmantojama (pieļaujama) kā pierādījums lietā. Proti, tiesas rīcībā nebija nodots šā līguma oriģināls vispusīgai lietas apstākļu pārbaudei un izvērtēšanai.

[9.4] Tiesa uzskata, ka līdzēji vienojušies par pakalpojuma samaksas atlīdzību 125 *euro* dienā.

[9.4.1] Šādu pušu savstarpējo vienošanos apstiprina (1. sējuma 89.-92. lapa):

- prasītājas 2019. gada 10. jūnija e-pasta sarakste ar atbildētājas grāmatvedi (atsaucoties uz mutisku vienošanos ar atbildētājas pārstāvi), kurā atbildētāja norāda uz kopējo pakalpojuma samaksu 2750 *euro* jeb 125 *euro* dienā par 22 darba dienām,

- atbildētājas grāmatvedes /pers. G/ 2019. gada 13. jūnija e-pasta izdruka ar pievienoto līguma projektu par kopējo summu 2750 *euro*.

Tiesa ņem vērā, ka atbildētāja nav apstrīdējusi, ka bija vienojusies ar prasītāju par būvuzraudzības pakalpojuma sniegšanu, atsaucoties uz atlīdzību 100 *euro* dienā. Respektīvi, pēc līguma projekta nosūtīšanas no atbildētājas netika saņemti jebkādi iebildumi par to, ka nosūtītajā līgumā būtu kļūdaini norādīta atlīdzības summa.

Prasītāja izrakstīja un nosūtīja atbildētājai 2020. gada 21. decembra rēķinu par kopējo summu 2750 *euro* un šo summu atbildētāja nav apstrīdējusi, iebildumi nav izteikti arī 2021. gada 10. marta atbildē uz pirmstiesas brīdinājumu.

[9.4.2] Atbildētājas pārstāvis apelācijas instancē atkārtoja, ka grāmatvede nav persona, kura pieņem lēmumus par līguma nosacījumiem. Proti, viņa pēc prasītājas pārstāvja lūguma sastādīja līguma projektu, iekļaujot tajā prasītājas piedāvātos nosacījumus.

Šis atbildētājas arguments, kā atzīst tiesa, ir nepamatots.

Proti, līguma projektu sastādīja atbildētājas darbinieks. Tātad pieņemams, ka darba devēja bija pilnvarojusi viņu veikt tādu darbību, jo atbildētāja nekad nav minējusi, ka grāmatvede patvaļīgi sastādīja līguma projektu. Līdz ar to, ievērojot Civillikuma 1782. pantu par darbinieku izvēli, tieši atbildētājai, nevis prasītājai, bija jāpārliecinās par darbinieka spējām un atbilstību veicamajam darbam.

Šādas atbildētājas vadības un darbinieces darbības netieši norāda uz pušu vienošanos par atlīdzības kopējo summu 2750 *euro* (dienā – 125 *euro*) un termiņu – 22 dienas.

Izpildot Civilprocesa likuma 97. pantā noteikto, tiesa uzskata, ka kopsavilkumā prasītājas iesniegtas informācijas par pakalpojumu sniegšanas termiņu un atlīdzību ticamība ir pietiekoša un var radīt pareizu, objektīvai realitātei atbilstošu priekšstatu par strīda faktiem, līdz ar to tā vērtējama kā pārliecinoša.

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata konstatēt klauzulas darījuma formas neievērošanu un gribas saskanīgu neizteikšanu, uz ko ir norādījusi atbildētāja savā apelācijas sūdzībā. Lietā nav apstiprinājušies atbildētājas argumenti, ka līdzēji vienojušies par atlīdzību 100 *euro* dienā.

Pamatojoties uz norādīto, lietā ir pierādīts, ka līdzējiem bija nolūks savstarpēji saistīties, atbildētāja valdes locekļa /pers. B/ personā pieņēma prasītājas valdes locekļa /pers. F/ personā piedāvātās līguma būtiskās sastāvdaļas – būvuzrauga pakalpojumus 2750 *euro* kopsummā no 2019. gada 21. maija līdz 2019. gada 21.jūnijam (dienā – 125 *euro*).

Tādā veidā ir iestājušās Civillikuma 1533. pantā paredzētās sekas, t.i., starp pusēm mutiskā formā uzņēmuma līgums starp pusēm par 2750 *euro*

noslēgts mutiskā formā.

[9.5] Atbilstoši Civillikuma 1504. pantam tiesai, iztulkojot darījumu, vispirms jāskatās uz tajā lietoto vārdu nozīmi un, ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu. Ja rodas šaubas par vārdu nozīmi, jāievēro to jēgums un darījuma dalībnieka skaidri izsacītais vai kā citādi izrādītais nodoms (Civillikuma 1505. pants).

Tikai tad, ja saskaņā ar Civillikuma 1504.-1505. pantu līdzēju patieso nodomu nevar noskaidrot un no darījuma izriet dažādas iztulkojumu iespējas, tiesai jāpiemēro Civillikuma 1507.- 1509. pants, tostarp, arī par līgums saudzīgāko iztulkošanu.

Kā jau minēts iepriekš, līdzēji rakstisku līgumu nav parakstījuši, aprobežojoties ar darījuma parastu mutisku formu, saskanīgi izrādot nodomu savstarpēji saistīties.

Ievērojot, ka līdzēji skaidri izteica gribu savstarpēji saistīties, tiesa atzīst, ka atsaukšanās uz Civillikuma 1508. pantu par līguma saudzīgāku iztulkošanu ir formāla. Tādēļ atbildētājas arguments par līguma tulkošanu par labu kreditoram nav pamatots.

Šajā daļā pirmās instances tiesa nepamatoti vērtējusi līguma nosacījumus, piemērojot Civillikuma 1508. pantu.

[9.6] Apelācijas sūdzībā atbildētāja norāda, ka prasītāja sniedza pakalpojumus no 2019. gada 31. maija līdz 2019. gada 21. jūnijam, kopā 14 darba dienas. Taču arī par 2019. gada 12. jūniju darba samaksa nepienākas, jo prasītājas pārstāvis nepildīja pienākumus.

Šai sakarā tiesa ņem vērā, ka rakstveida paskaidrojumos un pirmās instances tiesā atbildētāja konsekventi norādīja, ka saistības pildītas no 2019. gada 21. maija līdz saistību izpildei (1. sējuma 79.-80. lapa).

Savukārt, tiesas sēdē 2023. gada 30. martā atbildētājas pārstāvis paskaidroja, ka uztur visus paskaidrojumus, viņam nebija lūgumu par papildu pierādījumu iesniegšanu, viņš bez iebildumiem piekrita lietas izskatīšanas pabeigšanai un pāriešanai pie tiesu debatēm (1.sējuma 169.-170.lapa).

Tādējādi, pirmajā instancē atbildētāja nav minējusi apstākļus par saistību izpildes termiņu no 2019. gada 31. maija līdz 2019. gada 21. jūnijam, kā tas norādīts apelācijas sūdzībā.

Civilprocesa likuma tiesību normu sistēma ir vērsta uz to, lai visi prasītāja argumenti un pierādījumi (93. panta pirmā daļa, 128. panta otrās daļas 5. punkts), kā arī atbildētāja iebildumi un tos pamatojošie pierādījumi (93. panta pirmā daļa, 148.panta otrās daļas 2. un 3.punkts) būtu noskaidroti pirmās instances tiesā.

Procesuālo tiesību normas un līdztiesības princips nepieļauj situāciju, kurā jauni argumenti vai pierādījumi ar nolūku tiek noklusēti līdz lietas izskatīšanai pēc būtības, jo tādējādi otrai pusei tiek liegtas tiesības savlaicīgi ar šiem argumentiem iepazīties, tos izvērtēt un sagatavot savu viedokli līdz lietas izskatīšanai pēc būtības (sk. *Senāta 2020.gada 30.janvāra sprieduma lietā Nr. SKC-66/2020, ECLI:LV:AT:2020:0130.C33314714.9.S, 11.1.punktu, 2021.gada 21.jūnija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKC-925/2021, ECLI:LV:AT:2021:0721.C30803519.12.L, 2.punktu*).

Līdz ar to minētais apelācijas sūdzības papildu iebildums nevar būt izskatīšanas priekšmets apelācijas instances tiesā. Pretējā gadījumā tiktu pārkāpti procesuālie noteikumi par lietas izskatīšanas robežām apelācijas instances tiesā (Civilprocesa likuma 426. pants), kā arī pušu līdztiesības princips (Civilprocesa likuma 9. pants).

Tiesa vērtē minēto apelācijas sūdzībā izteikto iebildumu par 14 dienu termiņu kā formālu, kura pārbaudei apelācijas instancē nav tiesiskā pamata.

[10] *Par parāda piedziņu.*

[10.1] Prasītāja pierādījusi, ka uzņēmuma līguma ietvaros viņa izpildīja darbus, sniedzot būvuzrauga pakalpojumus.

Lietā nepastāv strīds, ka ar galveno pasūtītāju parakstīts darbu pieņemšanas nodošanas akts, tostarp objektā /Nosaukums/.

Līdz ar to atbildētājas iebildumam, ka puses savā starpā nav parakstījuši pieņemšanas nodošanas aktu un par nekvalitatīvi darbu izpildi, ir formāls un nekonstruktīvs raksturs.

[10.2] Prasītāja nepiekrīt tam, ka atbildētājai pret viņu ir tiesiski radies prasījums par līgumsoda atmaksu.

Atbildētājas nostāja par samaksāta līgumsodu 800 *euro* ieskaitu automātiski nenodibina prasītājas saistību (pienākumu) pret atbildētāju šis samaksātās summas apmērā.

Tas nozīmē, ka nepastāv derīgs pretprasījums, kuru varētu likt priekšā ieskaitam. Iepriekš minētais izslēdz iespēju piemērot savstarpējo prasījumu, t.i., prasītājai saistošu ieskaitu.

Atbildētājas argumenti par pretējo liecina, ka Civillikuma 1846. un 1847.pants uz izskatāmās lietas apstākļiem apelācijas sūdzībā attiecināts nepareizi.

Tā kā prasītājas pienākums atlīdzināt līgumsodus nav tieši paredzēts nedz vienošanās, nedz likumā, un šādu pienākumu prasītāja nekad nav atzinusi, tad savas tiesības pēc saistības atbildētāja varēja pierādīt vispārējā prasības kārtībā. Taču tādu pret prasītāju vērstu prasījumus, kuru gadījumā nāktos risināt jautājumu par ieskaitu, atbildētāja nav pieteikusi, attiecīgu prasību (pretprasību) nav cēlusi, kā to pareizi norādījusi pirmās instances tiesa.

Tādējādi, tiesas kolēģija atzīst, ka Civillikuma 1846. un 1847.panta par ieskaitu piemērošanai nav tiesiska pamata.

[10.3] Tiesa nodibina, ka tad, ja puses labprātīgi uzņemas saistības, brīvi vienojoties, un nepastāv kādi uzspiesti, paverdzinoši noteikumi, darījuma sevišķais smagums atbilstoši Civillikuma 1587. panta vārdiskajam formulējumam neatbrīvo līdzēju no pienākuma izpildīt apsolīto.

Pamatojoties uz norādītajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi, ka tai pienākas atlīdzība par pakalpojumiem 2750 *euro* (maksa par vienu dienu 125 *euro*), kas aprēķināta no 2019. gada 21. maija līdz 2019. gada 21. jūnijam.

Līdz ar to saskaņā ar Civillikuma 2223. pantu no atbildētājas piedzenams pamatparāds par pakalpojumiem 2750 *euro*.

[11] *Par likumisko procentu un parāda atgūšanas līdzekļu piedziņu.*

[11.1] Tiesa uzskata par pamatotu prasījumu par likumisko nokavējuma procentu piedziņu.

Civillikuma 1754. panta izpratnē prasībai par likumisko procentu piedziņu ir pakārtots raksturs, jo tā tika celta līdzās pamatprasījumam par savlaicīgi neizmaksāto pamatparādu.

Ievērojot nokavējuma procentu būtību, tie atzīstami nevis par patstāvīgām, bet gan papildus saistībām, kuras daudzējādā ziņā atkarīgas no galvenā parāda, kas nozīmē, ka nokavējuma procentiem ir nepieciešams spēkā esošs galvenais parāds (Civillikuma 1754. pants). Šis princips caurvijas visiem Civillikuma noteikumiem par procentiem, definējot procentu atkarību no galvenās saistības un pakārtojot procentu rašanos, apmēru, pastāvēšanu un izbeigšanos galvenā parāda dinamikai.

[11.2] Nav pamatots atbildētājas arguments par atsvabināšanu no nokavējuma sekām, proti, tikai ar tiesas spriedumu noteikta atlīdzība par pakalpojumu.

Vērtējot nokavējuma iemeslu, atbildētāja kļūdaini uzskata, ka viņas šaubas par saistību vai tās apmēru ir pamatotas.

Respektīvi, strīda esība tiesā un parādnieka iebildumi pret prasību (tostarp saistības pilnīga vai daļēja neatzīšana) paši par sevi nevar būt pamats Civillikuma 1656. pantā paredzēto tiesisko seku piemērošanai. Tiesas slēdzienam par parādnieka atbrīvošanu no likumisko nokavējuma procentu samaksas pienākuma uz šīs tiesību normas pamata jābūt balstītam uz iesniegto pierādījumu vispusīgu un objektīvu vērtējumu, spriedumā argumentējot, kādi konkrētajā lietā nodibinātie apstākļi varēja parādniekam radīt saprātīgas, pamatotas šaubas par izpildāmo saistību vai tās apmēru, jeb, citiem

vārdiem, tiesisko paļāvību par saistības neesību vai atšķirīgu tās apmēru (sk. *Senāta 2020. gada 30. septembra sprieduma lietā Nr. SKC-1027/2020, ECLI:LV:AT:2020:0930.C73302318.10.S, 10.3.–10.4. punktu un tajos minēto judikatūru*).

No atbildētājas paskaidrojumiem redzams, ka pēc būtības parādniece piekrita daļējai parāda samaksai (piemēram, sākotnēji atzina pakalpojuma sniegšanu 22 dienās ar atlīdzību 100 *euro* dienā, vēlāk par 13 dienām, atskaitot līgumsodu u.tml.). Taču parādu saistības pat daļēji nav izpildītas.

Lietā nav nodibināti apstākļi, ka atbildētāja nav vainīga pie saistības izpildīšanas novilcinājuma, tādēļ parādniece nav atsvabināma no nokavējuma sekām.

[11.3] Tiesa uzskata, ka ir pamatots pretapelācijas sūdzības motīvs, ka par jauniem prasījumiem nav uzskatāma likumisko procentu pieauguma pievienošana prasībai.

Pēc prasības iesniegšanas par pamatparāda piedziņu atbildētāja parādu nesamaksāja, līdz ar to nokavējuma sekas turpināja pieaugt, kas uzskatāms par pieaugumu Civilprocesa likuma 418. panta otrās daļas 3. punkta izpratnē.

Pieauguma pievienošana nav uzskatāma par prasības priekšmeta vai pamata grozīšanu vai jaunu prasījumu. Līdz ar to pirmās instances tiesa nepamatoti nepiedzina likumiskos procentus no 2022. gada 1. maija.

[11.4] Atbildētāja savā apelācijas sūdzībā neapstrīdēja likumisko procentu aprēķināšanas mehānismu un apmēru (8 procenti).

Civilprocesa likuma 430. panta trešā daļa noteic, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Tiesa, ievērojot šajā likuma normā noteikto, nepārbauda iepriekš norādītos faktus, jo atbildētāja apelācijas sūdzībā tos nav apstrīdējusi.

Līdz ar to nokavējums skaitāms no 2021. gada 21. janvāra līdz 2023. gada 7. jūlijam, atbilstoši Civillikuma 1765. panta otrajai daļai likumisko nokavējumu procentu apmērs ir 538,80 *euro*, tas ir, par 897 dienām (2750 x 8% x 897), kuri ir piedzenami no atbildētājas.

[11.5] Saskaņā ar Civillikuma 1668.[9] pantu, par nokavētu maksājumu līgumā par pakalpojuma sniegšanu atbildētājam, bez īpaša atgādinājuma, ir iestājies pienākums maksāt prasītājam parāda atgūšanas izmaksas 40 *euro*. Turklāt parāda atgūšanas izmaksu samaksa neatbrīvo parādnieku no pienākuma atlīdzināt visus zaudējumus, kādus kreditors cietis, ieskaitot izdevumus prāvai.

[12] Puses īstenoja ar Civilprocesa likuma 74. panta otrās daļas 10. punktu piešķirtās tiesības pārsūdzēt tiesas spriedumu, apelācijas sūdzībā un pretapelācijas sūdzībā sniedzot priekšstatu par strīda faktiem, pierādījumiem, tiesību normu traktējumiem un citiem apstākļiem. Apelācijas instances tiesa, ievērojot pretapelācijas sūdzības motīvus, pilnīgi apmierināja prasību par pamatparāda un likumisko procetu piedziņu, šajā daļā grozot pirmās instances tiesas spriedumu. Savukārt, apelācijas sūdzība uzskatīta par pilnīgi nepamatotu.

[13] *Par tiesāšanās izdevumiem.*

[13.1] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus [..].

Prasība un pretapelācijas sūdzība apmierinātas pilnīgi. Līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā piedzenama valsts nodeva 448,30 *euro* (357,40 + 90,90).

Apelācijas sūdzība noraidīta pilnīgi, tādēļ no prasītājas nav piedzenama valsts nodeva.

[13.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. pantu lietā aprēķināti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu dokumentu nosūtīšanu pirmās instances tiesā 7 *euro*, kas nav samaksāti iepriekš (1. sējuma 2. lapa).

Prasība apmierināta pilnīgi, līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. pantā noteikto no atbildētājas valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7 *euro.*

[13.3] Civilprocesa likuma 44. panta pirmā daļa noteic, ka „ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi [..]", savukārt šā panta otrajā un trešajā daļā nostiprināts vispārējs princips, kas garantē pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesības uz tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu, proti, šos atlīdzināmos izdevumus kādai no pusēm „piespriež" tiesa.

Prasītājai lietā radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta palīdzību 1113,20 *euro*, par kuru esību ir iesniegti pierādījumi.

Saskaņā ar norādīto tiesisko regulējumu prasītājai ir atlīdzināmi ar lietas vešanu saistītie izdevumi, jo prasība apmierināta pilnīgi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta "a" apakšpunktu izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātas daļas.

Tādējādi, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami izdevumi par advokāta palīdzību 998,64 *euro* (30 % no prasības summas 3328,80 *euro* (2750+538,80+40)). Pārējā daļā līgums par ar lietas vešanu saistīto izdevumu 114,56 *euro* piedziņu noraidāms.

[14] *Par Civilprocesa likuma 195. panta piemērošanu.*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta pirmo daļu, kas ir imperatīva tiesību norma, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā nosaka prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus.

Ar Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021. gada 15. decembra lēmumu sniegts skaidrojums Civilprocesa likuma 195. panta pirmās daļas piemērošanā un noteikts, ka procenti nosakāmi no visas piedzītās summas, tostarp no piedzītajiem tiesāšanās izdevumiem.

Līdz ar to prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja līdz sprieduma izpildei likumiskos 8 % gadā no pamatparāda 2750 *euro*, likumiskiem procentiem 538,80 *euro*, parāda atgūšanas līdzekļiem 40 *euro*, valsts nodevas 448,30 *euro,* ar lietas vešanu saistītiem izdevumiem 998,64 *euro*.

Rezolutīva daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432. pantu, 433. panta pirmo daļu, 450. pantu un 454. panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "ACM Projekts", reģistrācijas numurs 42403043999, sabiedrības ar ierobežotu atbildību "A2 LV", reģistrācijas numurs 40203214469, labā pamatparādu par pakalpojumiem 2750 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus 538,80 *euro* no 2021. gada 21. janvāra līdz 2023. gada 7. jūlijam, parāda atgūšanas līdzekļus 40 *euro*, valsts nodevu 448,30 *euro*, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 998,64 *euro*, samaksājot AS /Nosaukums / kontā Nr./konta numurs/.

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "A2 LV" lūgumu par ar lietas vešanu saistīto izdevumu 114,56 *euro* piedziņu.

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "A2 LV", reģistrācijas numurs 40203214469, tiesības par laiku līdz sprieduma pilnai izpildei (izsoles

noslēguma dienai) saņemt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "ACM Projekts", reģistrācijas numurs 42403043999, likumiskos 8% (astoņi procenti) gadā no pamatparāda 2750 *euro*, likumiskiem procentiem 538,80 *euro*, parāda atgūšanas līdzekļiem 40 *euro*, valsts nodevas 448,30 *euro,* ar lietas vešanu saistītiem izdevumiem 998,64 *euro*.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "ACM Projekts", reģistrācijas numurs 42403043999, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7 *euro*, kas jāieskaita Tiesu administrācijai, NMR 90001672316, reģistrācijas Nr.LV90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, konta Nr.LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: kods 21490, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā Nr.C26106122.

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "ACM Projekts" sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma stāšanās spēkā dienas. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par piedziņu, maksājumus apliecinošus dokumentus norādītajā termiņā iesniegt Latgales apgabaltiesā.

Spriedums pārsūdzams 30 dienu laikā Senāta Civillietu departamentā kasācijas kārtībā, kasācijas sūdzību iesniedzot Latgales apgabaltiesā.

Tiesnese referente L. Mežale
Tiesnese V. Sokolova
Tiesnese S.Vasiļevska